Na początku

Salomon

Czterdziestoletnie, pokojowe panowanie Salomona było szczytem potęgi Izraela. Nigdy wcześniej ani później narodowi nie powodziło się równie dobrze. Panowanie Salomona, obok rządów Józefa i działań Jozuego, jest obrazem wskazującym na królowanie o wiele większego monarchy, naszego Pana. W zbliżającym się ogólnoświatowym królestwie, Jezus Chrystus wraz ze swą oblubienicą, Kościołem, będzie królował nad zmartwychwstałą ludzkością, prowadząc ją do stanu pokoju i dobrobytu, jakiego wcześniej nie znała.

Niniejsze wydanie naszego czasopisma dotyczy doświadczeń tego legendarnego króla, jego pism oraz wspaniałej świątyni jaką wzniósł w celu zasępiania namiotu, albo przybytku, który do tamtej pory był uznawany za Boże mieszkanie.

„Wczesne lata Salomona” to artykuł opisujący wydarzenia poprzedzające oraz następujące krótko po namaszczeniu go na króla. Chociaż nie był oczywistym następcą ani dziedzicem tronu Dawida, z Bożego kierownictwa stał się trzecim królem w Izraelu. Jego panowanie dobrze się rozpoczęło, ale skończyło smutno, o czym opowiada artykuł „Późniejsze lata Salomona”. Jego historia jest ostrzeżeniem, że dobry początek nie wystarczy; ci, którzy chcą być miłymi Bogu, muszą trwać na dobrej drodze aż do końca swego życia.

Artykuły „Przypowieści i księga Kaznodziei Salomona” oraz „Pieśń nad pieśniami” to analiza trzech ksiąg biblijnych przypisywanych Salomonowi. Pierwsze dwie z nich to zwięzły opis znikomości mądrości ludzkiej, zwłaszcza w porównaniu z mądrością Bożą. Trzecia z nich jest często ignorowana przez Chrześcijan, ponieważ jako pieśń miłosna wydaje się być nie na miejscu, a być może nawet wprawia w zakłopotanie. Jednakże, może ona być traktowana jako poetycki opis doświadczeń Kościoła w czasie siedmiu okresów Wieku Ewangelii.

„Świątynia Salomona” to dogłębne spojrzenie na szczegóły związane ze wspaniałą konstrukcją wzniesioną przez Salomona ku chwale Bożej. Być może był to najwspanialszy budynek przeznaczony na oddawanie czci, jaki kiedykolwiek został wzniesiony.

Wydanie zakończymy rozważaniami „Psalm 72”, które są szczegółową analizą dwóch psalmów, 72 i 127, gdzie pojawia się w imię Salomona. Ich słowa wyrażają nadzieję, jaką król Dawid wiązał ze swym synem.

Ufamy, że każdy z czytelników z przyjemnością sięgnie do niniejszego przypomnienia życiorysów wielkich osobowości Pisma Świętego oraz wyciągnie dla siebie ważne nauki płynące z życia i pism Salomona, które nadal są aktualne dla wszystkich pragnących być miłymi Bogu.

Redakcja